

بکارگیری تمامی قابلیت‌های کنترپوانتیک یک یا دو سوژه کوتاه موجب پدید آمدن فرمی به نام انونسیون می‌شود که اغلب به صورت دو یا سه بخشی می‌باشد. در واقع انونسیون نامی است که در قرون ۱۷ و ۱۸ به قطعات کنترپوانتیک دو و سه صدایی اطلاق می‌شده. مهمترین خصیصه انونسیون، بسط و گسترش دادن یک جزء کوچک و کاملاً مشخص، از حیث ریتم یا بافت ملودیک می‌باشد که اعتبار انونسیون در واقع به همین ابداع‌ها و خلق کردن‌ها است.

انونسیون می‌تواند فرمی نزدیک به رقص‌های کلاسیک مانند: پرلود (prélude)، ساراباند (Sarabande) و یا حتی مثل شاکون (Shaconne) باشد که در این حالت انونسیون یک فرم کنترپوانتیک اصولی‌تر و تکامل یافته‌تر به نظر می‌رسد.

این فرم از آهنگسازی توسط باخ و چند آهنگساز معاصر وی بکار برده شد. انونسیون‌هایی از ویتالی (Vitali) در ۱۶۸۹ و بن پورتی (Bonporti) در ۱۷۱۴ وجود دارد که به ریچرکاره (Ricercare) و یا به پارتیتا (Partita) نزدیک است. در میان آهنگسازان آن دوره در واقع یوهان سباستین باخ بود که با آثار خود برترین شخصیت را به انونسیون داد. وی در دو جلد و در هر جلد پانزده انونسیون تصنیف کرد که جلد اول انونسیون‌های دوصدایی با نام (Invention) و جلد دوم شامل انونسیون‌های سه صدایی موسوم به (Sinfonia) می‌باشد. انونسیون‌های دو و سه صدایی باخ علاوه برای آنکه حاوی نکات زیاد آموزشی برای هنرآموزان است، در عین حال جزو کارهای زیبای باخ محسوب می‌شوند که ظرافت‌های کنترپوانتیک و ملودیک بسیار دارند، بگونه‌ای که برخی از آنها جزو شناخته شده ترین کارهای باخ به حساب می‌آیند.

انونسیون‌های باخ پس از مرگ وی گردآوری شد. در واقع پس از مرگ باخ در سال ۱۷۵۰ تا سالهای زیادی اغلب آموزگاران موسیقی از روی نسخ خطی انونسیون‌های باخ برای آموزش شاگردان خود استفاده می‌کردند و انتشار رسمی آنها با نام باخ به سال ۱۸۰۱ میلادی باز می‌گردد.

نشر «نای و نی» این افتخار را دارد که برای اولین انونسیون‌های دوصدایی باخ را با تنظیم برای دو ویولن در ایران به چاپ می‌رساند. امید آن داریم تا مقبول حال واقع گردد.

Two Part Inventions

transcription for two violins

Invention I

J.S.Bach (1685-1750)

Allegro Moderato

Violin I

3

5

7

9

11

14

17

20

Invention IX

Allegro moderato ed espressivo

Violin I

4

7

11

15

18

22

26

29

32